

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

17. října 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 2 – Zvláštní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti – Porušení práv právnické osoby zveřejněním údajně nesprávných údajů na internetu, které se jí týkají, a neodstraněním komentářů, jež se jí týkají – Místo projevů škody – Středisko zájmů této osoby“

Ve věci C-194/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Riigikohus (Nejvyšší soud, Estonsko) ze dne 23. března 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 7. dubna 2016, v řízení

Bolagsupplysningen OÜ,

Ingrid Ilsjan

proti

Svensk Handel AB,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, M. Safjan (zpravodaj), K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. března 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Bolagsupplysningen OÜ a I. Ilsjan K. Turkem a K. Tomsonem, vaneadvokaadid, a A. Prantsem, a M. Pildem, advokaadid,
- za estonskou vládu, K. Kraavi-Käerdi a N. Grünberg, jako zmocněnkyněmi,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jakož i S. Duarte Afonso, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: estonština.

- za vládu Spojeného království J. Kraehling a C. Crane, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s J. Holmesem, barrister,
 - za Evropskou komisi M. Wilderspinem, jakož i M. Heller a E. Randvere, jako zmocněnci,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. července 2017,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Bolagsupplysningen OÜ a Ingrid Ilsjan na jedné straně a Svensk Handel AB na straně druhé ve věci návrhů domáhajících se opravy údajně nesprávných údajů zveřejněných na internetových stránkách poslední uvedené společnosti, odstranění souvisejících komentářů na diskusním fóru uvedeném na těchto internetových stránkách a náhrady údajně vzniklé újmy.

Právní rámec

- 3 V bodech 15 a 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 se uvádí:

„(15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojovacího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.“

(16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.“
- 4 Pravidla pro určení příslušnosti jsou uvedena v kapitole II zmíněného nařízení.
- 5 Článek 4 nařízení č. 1215/2012, který je obsažen v kapitole II oddíle 1, nadepsaném „Obecná ustanovení“, v odstavci 1 uvádí:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“
- 6 Článek 5 uvedeného nařízení, který se nachází v témže oddílu 1, v odstavci 1 stanoví:

„Osoby, které mají bydliště v některém členském státě, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“

- 7 Článek 7 téhož nařízení, který je součástí oddílu 2 téže kapitoly, nadepsaného „Zvláštní příslušnost“, v bodě 2 stanoví:

„Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:

[...]

- 2) ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“.
- 8 Článek 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 má totožné znění s čl. 5 bodem 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42), které bylo zrušeno nařízením č. 1215/2012, a odpovídá znění čl. 5 bodu 3 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 Bolagsupplysningen, společnost založená podle estonského práva, a I. Ilsjan, její zaměstnankyně, podaly dne 29. září 2015 žalobu proti Svensk Handel, což je společnost založená podle švédského práva sdružující zaměstnavatele odvětví obchodu, u Harju Maakohus (soud prvního stupně v Harju, Estonsko). Žalobkyně v původním řízení se na uvedeném soudu domáhaly, aby uložil společnosti Svensk Handel povinnost opravit nesprávné údaje zveřejněné na její internetové stránce, které se týkaly společnosti Bolagsupplysningen, a odstranit komentáře, jež na ní byly uvedeny, a aby zaplatila společnosti Bolagsupplysningen odškodnění ve výši 56 634,99 eura jako náhradu vzniklé škody a zaplatila I. Ilsjan přiměřené odškodnění za nemajetkovou újmu ve výši dle uvážení soudu.
- 10 Podle uvedené žaloby společnost Svensk Handel zařadila na své internetové stránce společnost Bolagsupplysningen na tzv. černou listinu a uvedla, že se tato společnost dopouští podvodů a nekalých praktik. Na diskusním fóru uvedené stránky se nacházelo téměř tisíc komentářů, mezi nimi i přímé výzvy k násilí proti společnosti Bolagsupplysningen a jejím zaměstnancům, mezi něž náležela i I. Ilsjan. Společnost Svensk Handel odmítla tento zápis a tyto komentáře odstranit, čímž byla poškozena hospodářská činnost společnosti Bolagsupplysningen ve Švédsku, takže této společnosti denně vznikala majetková újma.
- 11 V usnesení ze dne 1. října 2015 Harju Maakohus (soud prvního stupně v Harju) rozhodl o nepřípustnosti uvedené žaloby. Podle uvedeného soudu nebylo možné použít čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012, protože z žaloby nevyplývá, že újma vznikla v Estonsku. Uvedený soud měl za to, že jelikož sporné údaje a komentáře byly napsány ve švédštině, byly pro osoby žijící v Estonsku bez překladu nesrozumitelné. Pochopení obsahu dotčených údajů bylo podle uvedeného soudu podmíněno jazykovým kontextem. Podle uvedeného soudu nebylo prokázáno, že újma vznikla v Estonsku a na základě skutečnosti, že výše obratu byla vyjádřena ve švédských korunách, lze podle něj usuzovat na to, že tato újma byla způsobena ve Švédsku. Okolnost, že sporná internetová stránka byla dostupná v Estonsku, nemohla být podle uvedeného soudu automaticky důvodem pro to, že tuto občanskoprávní věc má rozhodnout estonský soud.
- 12 Žalobkyně v původním řízení podaly proti usnesení Harju Maakohus (soud prvního stupně v Harju) odvolání.
- 13 Usnesením ze dne 9. listopadu 2015 Tallinna Ringkonnakohus (odvolací soud v Tallinnu, Estonsko) toto odvolání zamítl a potvrdil usnesení Harju Maakohus.

- 14 Žalobkyně v původním řízení se na předkládajícím soudu domáhají, aby zrušil usnesení Tallinna Ringkonnakohus a rozhodl o žalobních návrzích, přičemž společnost Svensk Handel s těmito návrhy nesouhlasí.
- 15 Předkládající soud rozhodl o odděleném projednání nároku společnosti Bolagsupplysningen a nároku I. Ilsjan, neboť měl za to, že v případě posledně uvedené je opravný prostředek směřující proti usnesení Tallinna Ringkonnakohus (odvolací soud v Tallinnu) opodstatněný, usnesení posledně uvedeného soudu a Harju Maakohus (soud prvního stupně v Harju) musí být zrušena a věc musí být vrácena posledně uvedenému soudu, aby rozhodl o přípustnosti návrhu I. Ilsjan.
- 16 Stran žaloby podané společností Bolagsupplysningen má předkládající soud za to, že se na ni vztahuje příslušnost estonských soudů minimálně v rozsahu nároku na odškodnění za újmu, k níž došlo v Estonsku.
- 17 Předkládající soud nicméně podotýká, že na rozdíl od práva duševního a průmyslového vlastnictví, jehož ochrana je omezena na území členského státu, v němž je toto právo zapsáno, práva, jejichž údajné porušení je v projednávané věci uplatňováno, nejsou svou povahou právy, jež by mohla být chráněna pouze na území některých členských států (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, body 35 až 37). Společnost Bolagsupplysningen opírá v zásadě své tvrzení o skutečnost, že zveřejněním nesprávných údajů došlo k poškození její pověsti a dobrého jména. V této souvislosti již Soudní dvůr uvedl, že k poškození pověsti a dobrého jména právnické osoby urážlivým článkem dochází na místech, kde je článek rozšiřován a kde byla pověst této právnické osoby podle jejího tvrzení poškozena (rozsudek ze dne 7. března 1995, Shevill a další, C-68/93, EU:C:1995:61, body 29 a 30).
- 18 Podle předkládajícího soudu však nelze jednoznačně stanovit, zda společnost Bolagsupplysningen může podle zásad uvedených v předchozím bodě rovněž uplatňovat u estonského soudu i nárok na opravu nesprávných údajů a odstranění komentářů.
- 19 Podle něj nelze ani určit, zda může společnost Bolagsupplysningen uplatňovat u estonských soudů nárok na náhradu veškeré újmy, kterou podle svého tvrzení utrpěla. Předkládající soud, který připomíná zásadu, podle které má osoba, která se prostřednictvím obsahu, který byl zveřejněn na internetu, cítí poškozena na svých právech, možnost podat žalobu na náhradu celé nemajetkové újmy, která jí byla způsobena, buď u soudů členského státu, v němž je usazen autor tohoto obsahu, nebo u soudů členského státu, v němž se nachází středisko jejich zájmů (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising GmbH a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 52), podotýká, že tato zásada byla přijata pro konkrétní případ v kontextu porušení osobnostních práv fyzické osoby. Z tohoto důvodu podle něj nebylo prokázáno, že se uvedená zásada vztahuje rovněž i na právnické osoby.
- 20 Předkládající soud se konečně táže, zda sídlo nebo provozovna právnické osoby zakládají domněnku, že se na takovém místě nachází rovněž i středisko jejich zájmů. Nezávisle na tom, zda je nutno z takovéto domněnky vycházet, vzniká otázka, podle jakých okolností a kritérií má soud posoudit, kde se nachází středisko zájmů právnické osoby.
- 21 Za těchto podmínek se Riigikohus (Nejvyšší soud, Estonsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] vykládán v tom smyslu, že osoba, jejíž práva měla být porušena tím, že o ní byly na internetu zveřejněny nesprávné údaje, a komentáře, jež se jí týkají, nebyly odstraněny, může u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné informace zveřejněny na internetu, podat v souvislosti se škodou, která v daném členském státě vznikla, žalobu, jíž se domáhá opravy nesprávných údajů a odstranění komentářů porušujících její práva?

- 2) Musí být čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] vykládán v tom smyslu, že právnická osoba, jejíž práva měla být porušena tím, že o ní byly zveřejněny na internetu nesprávné údaje a komentáře, jež se jí týkají, nebyly odstraněny, může stran celkové újmy, která jí vznikla, uplatnit nároky na opravu údajů, uložení povinnosti odstranit komentáře a náhradu majetkové újmy zapříčiněné zveřejněním nesprávných údajů na internetu, u soudů toho státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: musí být čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] vykládán v tom smyslu, že
 - lze vycházet z domněnky, že středisko zájmů právnické osoby, a tedy místo, kde došlo k újmě, je v tom členském státě, v němž se nachází její sídlo, nebo
 - je nutno při určování střediska zájmů právnické osoby, a tedy místa, kde došlo k újmě, zohlednit všechny okolnosti, například sídlo a provozovnu této právnické osoby, sídlo jejích zákazníků a způsob, jakým je uskutečňována její obchodní činnost?“

K předběžným otázkám

Ke druhé a třetí otázce

- 22 Podstatou druhé a třetí předběžné otázky předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, zda musí být čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že právnická osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, které se jí týkají, na internetové stránce a tím, že nebyly odstraněny komentáře, jež se jí týkají, může podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů, odstranění těchto komentářů a náhrady veškeré újmy, kterou utrpěla, u soudů členského státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů, a pokud ano, která kritéria a okolnosti je třeba zohlednit za účelem určení uvedeného střediska zájmů.
- 23 Pro účely odpovědi na tyto otázky je třeba připomenout, že v uvedeném čl. 7 bodě 2 je stanoveno, že ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti může být osoba, která má bydliště v některém členském státě, žalována v jiném členském státě u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.
- 24 V tomto ohledu je třeba uvést, že výklad, který Soudní dvůr podal stran čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001, platí rovněž i pro obdobné ustanovení čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 (obdobně viz rozsudek ze dne 15. června 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, bod 27).
- 25 Z ustálené judikatury vyplývá, že pravidlo o zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti musí být vykládáno autonomně s ohledem na systematiku a cíle nařízení, jehož je součástí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 38).
- 26 Toto pravidlo týkající se zvláštní příslušnosti se zakládá na existenci zvláště úzké vazby mezi sporem a soudy místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, kterážto vazba odůvodňuje přiznání příslušnosti uvedeným soudům z důvodů řádného výkonu spravedlnosti a užitečné organizace řízení (viz zejména rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 40, a rozsudek ze dne 22. ledna 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, bod 19 a citovaná judikatura).

- 27 Ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti má totiž soud místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, obvykle nejlepší předpoklady pro rozhodnutí, a to zejména z důvodů blízkosti sporu a snadnosti provádění důkazů (rozsudek ze dne 16. května 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, bod 27, a rozsudek ze dne 21. května 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, bod 40).
- 28 Při výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 je třeba rovněž zohlednit bod 16 odůvodnění tohoto nařízení, v němž se uvádí, že existence úzké vazby mezi soudem a podanou žalobou by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby byl žalovaný žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat, přičemž tento aspekt je důležitý zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají ze zásahu do soukromí a do práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.
- 29 Po tomto upřesnění je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora se výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události,“ vztahuje k místu příčinné události škody a zároveň k místu, kde se škoda projevila, jelikož každé z těchto dvou míst může podle okolností poskytnout zvláště užitečné údaje týkající se důkazů a organizace řízení (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 41 a citovaná judikatura).
- 30 Věc v původním řízení se netýká možnosti uplatnit příslušnost estonských soudů na základě místa příčinné události. Je totiž nesporné, že posledně uvedené místo se nenachází v obvodu příslušnosti soudů, k nimž společnost Bolagsupplysningen a I. Ilsjan podaly žalobu. Vyvstává však otázka, zda jsou tyto soudy příslušné na základě místa, kde se škoda projevila.
- 31 V tomto ohledu měl Soudní dvůr stran žalob směřujících na náhradu nemajetkové újmy, která byla údajně způsobena zveřejněním novinového článku poškozujícího pověst, za to, že poškozený může podat žalobu na náhradu škody proti vydavateli u soudů každého členského státu, v němž došlo k šíření zveřejněného článku, a v němž podle tvrzení poškozeného byla poškozena jeho pověst, které jsou příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené ve státě sídla soudu, jemuž je podána žaloba (rozsudek ze dne 7. března 1995, Shevill a další, C-68/93, EU:C:1995:61, bod 33).
- 32 Soudní dvůr však ve zvláštní souvislosti s internetem ve věci týkající se fyzické osoby konstatoval, že v případě údajného porušení osobnostních práv obsahem informací zveřejněných na internetových stránkách má osoba, která se pokládá za poškozeného, možnost podat žalobu na náhradu celé nemajetkové újmy k soudům členského státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 52).
- 33 V případě takovýchto obsahů je obecně údajné poškození totiž pocítováno silněji ve středisku zájmů dotčené osoby, vzhledem k pověsti, kterou na takovém místě má. Kritérium „střediska zájmů poškozené osoby“ tudíž nejlépe vystihuje místo, kde se v zásadě projevuje škoda ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, jež byla způsobena obsahem umístěným na internetu.
- 34 Soudy členského státu, v němž se nachází středisko zájmů dotčené osoby, tudíž mohou nejlépe posoudit dopad takových obsahů na práva dotčené osoby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 48).
- 35 Kritérium střediska zájmů je navíc v souladu s cílem předvídatelnosti pravidel o soudní příslušnosti, neboť umožňuje zároveň žalobci snadno určit soud, u něhož může podat žalobu, a žalovanému přiměřeně předvídat, u kterého soudu může být žalován (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 50).
- 36 Vzhledem k okolnostem věci v původním řízení a pochybnostem, jež byly vzneseny v určitých písemných a ústních vyjádřeních, je třeba uvést, že posledně uvedené úvahy platí, aniž by se rozlišovalo podle toho, zda má údajně utrpěná újma majetkovou či nemajetkovou povahu.

- 37 Třebaže podle rozhodného práva může mít tato povaha dopad z hlediska povahy nápravy údajné újmy, majetková či nemajetková povaha škody není relevantní ve vztahu k určení střediska zájmů jakožto místa, v němž je soud nejlépe s to posoudit skutečný dopad zveřejnění určitých údajů na internetu a to, zda takové zveřejnění má či nemá škodlivou povahu.
- 38 Dále, jelikož možnost osoby, která se pokládá za poškozeného, podat žalobu soudům členského státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů, na náhradu celé újmy, je odůvodněna zájmem na řádném výkonu spravedlnosti, a nikoli zájmem na konkrétní ochraně žalobce, není rozhodující ani skutečnost, zda se v případě posledně uvedené osoby jedná o osobu fyzickou nebo právnickou.
- 39 V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že pravidlo o zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti nesleduje stejný cíl jako pravidla příslušnosti obsažená v oddílech 3 až 5 kapitoly II nařízení č. 1215/2012, jež usilují o to, aby nabídla zvýšenou ochranu slabší straně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2012, Folien Fischer a Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, bod 46). Účelem kritéria střediska zájmu je určení místa projevů újmy způsobené obsahem na internetu, a tudíž členského státu, jehož soudy mohou lépe rozhodovat o sporu.
- 40 Stran vymezení uvedeného střediska Soudní dvůr uvedl, že v případě fyzické osoby obecně odpovídá členskému státu, v němž má tato osoba obvyklé bydliště. Taková osoba však může mít středisko svých zájmů také v členském státě, v němž nemá obvyklé bydliště, pokud jiné indicie, jako například výkon profesní činnosti, mohou prokázat zvláště úzkou vazbu k tomuto státu (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 49).
- 41 Pokud jde o takovou právnickou osobu, která vykonává podnikatelskou činnost, jako je žalobkyně v původním řízení, středisko jejích zájmů musí odrážet místo, v němž je její obchodní pověst nejstálenější, a proto musí být určeno podle místa, v němž vykonává hlavní podnikatelskou činnost. Byť se středisko zájmů právnické osoby může shodovat s místem jejího sídla, pokud v členském státě tohoto sídla vykonává veškerou či hlavní podnikatelskou činnost, čímž pověst, které v tomto místě požívá, zde nabývá na větším významu než v jakémkoli jiném členském státě, nemusí být v rámci takové analýzy nicméně umístění uvedeného sídla samo o sobě rozhodujícím kritériem.
- 42 Proto pokud dotčená právnická osoba, jako je tomu ve věci v původním řízení, vykonává hlavní část činnosti v jiném členském státě než ve státě svého sídla, je třeba mít za to, že obchodní pověst této právnické osoby, jež mohla být poškozena sporným zveřejněním údajů, má v prvně uvedeném členském státě větší váhu než v jakémkoli jiném, a tudíž by případné poškození této pověsti bylo v prvně uvedeném státě pocíťováno nejsilněji. Soudy uvedeného členského státu tudíž mohou nejlépe posoudit existenci a případný rozsah tohoto údajného poškození, a to tím spíše, že v projednávané věci je příčinou tohoto poškození zveřejnění údajně nesprávných či pomlouvačných údajů a komentářů na internetové stránce profesního sdružení spravované v členském státě, ve kterém dotčená právnická osoba vykonává valnou část svých činností, jež jsou s ohledem na jazyk, v němž jsou napsány, v zásadě určeny osobám usazeným v tomto členském státě.
- 43 Dále je třeba uvést, že pokud z důkazů, jež soud musí posuzovat ve fázi zkoumání své příslušnosti, nevyplývá, že převážná část hospodářské činnosti dotčené právnické osoby je vykonávána v určitém členském státě, a proto nelze určit středisko zájmů právnické osoby, která tvrdí, že je poškozenou v důsledku porušení svých osobnostních práv, této osobě nemůže být přiznáno právo podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1215/2012 k podání žaloby proti údajnému původci tohoto zásahu do její pověsti na základě místa projevů újmy, za účelem úplné náhrady škody.
- 44 Na druhou a třetí otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že právnická osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, jež se jí týkají, na internetové stránce a tím, že nebyly odstraněny

komentáře, jež se jí týkají, může podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů, odstranění těchto komentářů a náhrady veškeré utrpěné újmy, u soudů členského státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů.

Pokud dotčená právnická osoba vykonává hlavní část svých činností v jiném členském státě než ve státě místa svého sídla, může tato osoba podat žalobu na údajného původce zásahu na základě místa projevu škody v tomto jiném členském státě.

K první otázce

- 45 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, jež se jí týkají, na internetové stránce a tím, že nebyly odstraněny komentáře, jež se jí týkají, může u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné informace zveřejněny na internetu, podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů a odstranění těchto komentářů.
- 46 Na tuto otázku je třeba odpovědět záporně.
- 47 Je pravda, že Soudní dvůr v bodech 51 a 52 rozsudku ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685), konstatoval, že osoba, která se pokládá za poškozenou, může místo žaloby na náhradu celé nemajetkové újmy podat žalobu k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah informace zveřejněné na internetu, jež jsou příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené na území členského státu sídla soudu, jemuž je žaloba podána.
- 48 Nicméně vzhledem k všudypřítomné povaze údajů a obsahu umístěných na internetových stránkách a k tomu, že rozsah jejich šíření je v zásadě univerzální (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 46), je návrh domáhající se opravy údajů a odstranění komentářů jediný a nerozdělitelný, a tudíž jej lze podle judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 7. března 1995, Shevill a další, (C-68/93, EU:C:1995:61, body 25, 26 a 32), a z rozsudku ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, body 42 a 48), předložit pouze jedinému soudu, který je příslušný pro rozhodování o celém nároku ve věci náhrady újmy, a nikoli soudu, který takovou příslušnost nemá.
- 49 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, jež se jí týkají, na internetu a tím, že nebyly odstraněny komentáře, jež se jí týkají, nemůže podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů a odstranění těchto komentářů, u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné informace zveřejněny na internetu.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že právnická osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, jež se jí týkají, na internetové stránce a tím, že nebyly odstraněny komentáře, jež se jí týkají, může podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů, odstranění těchto komentářů a náhrady veškeré utrpěné újmy u soudů toho státu, v němž se nachází středisko jejích zájmů.

Pokud dotčená právnická osoba vykonává hlavní část činnosti v jiném členském státě než ve státě místa svého sídla, může tato osoba podat žalobu na údajného původce zásahu na základě místa projevů škody v tomto jiném členském státě.

- 2) Článek 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena zveřejněním nesprávných údajů, jež se jí týkají, na internetu a tím, že nebyly odstraněny komentáře, jež se jí týkají, nemůže podat žalobu, jíž se domáhá opravy těchto údajů a odstranění těchto komentářů, u soudů každého členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné informace zveřejněny na internetu.

Podpisy.